

अध्याय ११ वा

पृ.

२१

①

आध्यात्मिक राव ॥११॥

आध्यात्मिक राव ॥११॥

(२)

॥ श्रीनमोनीलायनमः ॥ आयोधे परीस आधापरीवर ॥ जैसावठे पचव
 टेदीनकर ॥ जैसाशुकुपसी वापाहो निवंद्र ॥ कृष्णविशेषवाटति १ ॥ क्री
 अभ्यासकरी तांवाटे ज्ञान ॥ क्रीयोगसाधनसमाधानजाण ॥ क्रीवटविजवि
 स्तारपुर्ण ॥ दीवसेदीवस आधीक ॥ २ ॥ क्रीवाकपणांपासोनीपंडित ॥ आधीक
 धीक कियतिवाटत ॥ क्रीहृष्टांनणीसंकेणहिसत ॥ पैं पुटेविशाळहोये ॥
 ३ ॥ क्रीआग्रापासोनिमुठाकटे ॥ पुसरायरीगोधिवाटे ॥ क्रीगुरुजनकरी
 तांआंतुडे ॥ ज्ञानकृष्णविशेष ॥ ४ ॥ जेजोनेमशुचीष्मंत ॥ तांतांतपश्र्वर
 वाटत ॥ क्रीसाधुसमागमकरीतांबहूंत ॥ दयासमावाटाति ५ ॥ त्रिंवांकरी
 तांनिष्कामदान ॥ क्रीर्तितेभरेत्रीभुवन ॥ क्रीविरश्रीयेसीधरीतांआंगवण
 ॥ प्रतायविशेषवाटेपैं ६ ॥ क्रीवांधरीतांस्नेहादर ॥ मैत्रीविवाटेआपार ॥ किं

2A

वां कूरीतां परोपकार॥ येन विशेषवाटें पै॥ ७॥ तैसीसामनूथा गो उबहूं त॥ वी
क्रोव पुटें रसवट॥ जैसावर्षा क्रांती पुरयेत॥ गंगेसी जेविं उ॥ दासै॥ ८॥
गंगेचा पुरमागुता बोहटे॥ तो दिवसं दिवस आधी कदाटे॥ चतुर प्रेम
जरी श्रोता भेटे॥ तरी वत्तीया सी भेटे पै आनंद॥ ९॥ श्रोता भेटली यां मती
मंद॥ तरी मावळे विपतिचा आनंद॥ सूर्य मावळ तां आरविंद॥ संक्रो
नि जाये पै॥ १०॥ आसो दगामो ध्याइ वचन॥ ज्या वह वितीरीं रघुनंदन॥ नि
गोध वंशात की जाण॥ बुद्धि सज पटु उ॥ ११॥ लजुनियां माया जाळ॥ नि
रंजनिं योगि जैसा निषेक॥ तैसा श्रीसामत माळ निळ॥ ज्या वह वितीरीं धोत
ल॥ १२॥ तो तेशें गुह्य भक्त थोर॥ तया सी ह्मणेरा घवेंद्र परपासी सत्वर
॥ आम्हां सी आतां नेइतुं॥ १३॥ भवाब्धी तरावया दुस्तर॥ नाश नो का ज्या

(३)

वीपवित्र॥ तेश्रीरघुविराजीवनेत्र॥ प्रार्थनां करी मुद्दुकासि॥ १०॥ जवां
 गापुटेंशीरसागर॥ ह्यणे मज नुवलागलीपेशोर॥ कीवाव स्पतिमुद्रासी
 दिवार॥ पुसे जैसासाक्षे॥ ११॥ कीपीलु राजनुंकुमरी ह्यणे माझी बुझा
 तुंदरी॥ कीदरिद्रीणाचेदरी॥ कल्पवृक्षयाचक्र॥ १२॥ तैसाश्रीरामपुद्दुका
 तें॥ म्हणे परपाराने इंमति॥ तंताजा गोनिघवातें॥ पुसे कौतुबें करू
 णीर्षा॥ १३॥ ह्यणे तुमचे नांदे कुग ववण॥ कोठें जातां काये कारण॥ मग मेद
 निर्गर्भरुषण॥ काये बोलता जाहाला॥ १४॥ रविकुठ मंडणादशरथ॥ तो
 पीता आमचा यशार्थ॥ येदेही सनाम रघुनाथ॥ जनसमस्त बोलति॥ १५॥
 हेसंबोळतां रघुनंदना॥ ह्यणे पावे तो वसलागतां चरणा॥ उद्धार माझा प
 रीपुर्ण॥ नारीसंपुर्ण होतिल॥ १६॥ पावे चरणारजसगटतां॥ शीळा उदरी

30

लीमैथुनीजातां॥तुहीपहीलेंचीहैक्रितीकथा॥भक्तसंतायेनिमुखं॥२१॥
करीपाहिंमनलागतंवरणी॥इंदीरेतुअजालीकासिनी॥नौकाकाष्टा
वीततःसुणी॥पायेलागतांहोइत॥२२॥वृद्धाह्नुणेपुत्राआवधारी॥यासी
करानद्यालावेंवरी॥नौकेवीजालीगानारी॥वैसीजीविकातुझीहोये॥२३॥
॥येव्रवानिताश्रीतीतां॥तुजसंकटयेतवता॥नावेवरीरघुनाथा॥पुत्रसर्व
आवैसउंतको॥२४॥मगगुह्यकसणसर्वतिमां॥अगाधतुझीयावरणांची
महिमां॥तरीवेवरणाश्रीगमां॥चीवप्रमादीनस्वहस्तं॥२५॥पाषाणांचीजा
लीतसी॥हेतोंवरणारज्याचीयसी॥तरीतेनीधुइननिधारी॥मगनौकेवरीवै
सविला॥२६॥मगगुह्यकेंआश्रमांसीनेउन॥वैसविलज्जगत्तोहन॥जोमा
यातितुह्यवैतन्य॥पद्माक्षीरमयाजगद्गुरु॥२७॥विधिहरसहस्रनयन॥

(५)

ज्याचे वांछी तिर जरेण॥ सन वारि का दुर्लभ पुणी॥ वरीतां साधन वळेनां जोर
 ॥ जेथुन जन्मली जनुं कुमरी॥ ते वरण प्रसादीन स्ववरी॥ प्रबंभुळं आणु
 निश उवरी॥ जनक ज्या मात उजीला॥ ते वेळे गुह्य वाचा हर्षण हे ब्रह्म
 जामाजीन समाये॥ दृढ धरणी श्रीरामां वेपये॥ प्रेमं वरुणी सुंदर ॥ सुखेचा
 मीर पुकळीळ वरा॥ दयाधीषाय वर वाढ वरा॥ आयो ध्यायति तारीकां त
 का॥ स उवरी ये इमा गुति ॥ स्वामितु परतानि आलीयां विषा॥ मी वरुति
 नस्वी कृति अन्न॥ ज्ञाना भोग मंगल साग॥ न वरी ये शो नि श्रीरामा ॥ ज्ञानोनि
 यंप्रेम वक्त॥ श्रीराम त्यासी दृढ धरीत॥ मग नौका आणुनि वरीत॥ जनक ज्या
 मात वरी बैसला ॥ सौमित्र आवी सीता पति॥ तिये नौके वरी आरुढति॥ मग
 सुमंता प्राति रघुपति॥ आज्ञा देता ये न हा ला ॥ सुमंता तु जाये वेगं॥ सक

(4A)

ॐ व्रतांतरायासीसांगे॥ माशानमस्त्रार साहांगे॥ श्री वज्रीयासीसांगे॥ ॐ
चतुर्दशवर्षे होतां पुर्ण॥ मी सत्वरयेतोपरतो न॥ सकळ लोकांवे समाधान
॥ व्रीं सुमंतज उतियां॥ ॐ तुंलरेने जाये वदंत॥ ग्रामासीये इल बंधु भर
थ॥ क्रोधे व्रस निदश रथ॥ वधी लये वादा न पाते॥ ॐ या द्वा रणे तुं सुमंत॥ वे
गं परतो न जाये आतां सुमंत उत र न रथा खालुता॥ वरणी माशा ठेवित
से॥ ॐ नयनोदकें व्रह्मण॥ सा नु लिते व्रस म वरण॥ सुमंत हणे माझे न॥
आपो ध्ये सिन जखवे॥ ॐ मी समत मं ये इत॥ अथ वाये थें प्राण दे इत यरी
मी न कजाये परतो न॥ दुःख सवा वण समस्ता॥ ॐ दशरथ आणी क्रौं शा
मात॥ देखति जे व्हार थरी ना॥ यां सी करावया हत्या॥ माझे वी तेथें न जाववे॥
ॐ वनि सांठे निरुनायका॥ आपो ध्यें त प्रवेशतां देखा॥ मज सवा ति का

८

कमुखा॥ क्रांतुं येथें आलासी॥ ७३॥ मगर घुनाथें धरीलें हृदयं॥ ह्मणे नारे कीता
 न कराविकाहिं॥ तुं आपोध्येसीसी प्रजाइं॥ आहां माझी पाकी आतां॥ ७४॥ मा
 थां ठेविलावर दहस्त॥ तेणें शोक समस्त जाला शांत॥ जैसा मेघ वर्षतां आ
 हुत॥ जाये वेशो निवोन व॥ ७५॥ मग आतां उर सुमंत॥ ऐल तिरिं उभा वि
 लो व्रित॥ नावे तवै सलार घुनाथ॥ पुढें पैल तिरा नेलासे॥ ७६॥ जैसा नी
 दाति तरा की पावत॥ तैसा पैल तिरिं उभा रघुनाथ॥ सुमंता सि हात पा लावित॥
 जाये त्वरीत माघात॥ ७७॥ यावरी पुढें पुष्करणी॥ तेथें व्रसी लीये व्रज नो॥ म
 ग प्रयाग प्रति व्याप पाणी॥ येता जाला तेवे को॥ ७८॥ दृष्टी देखा निरघुनंदन॥
 प्रयाग हि जाला पावन॥ पुढें नारदा ज आश्रमां सीर घुनंदन॥ येता जाला सा
 थें॥ ७९॥ आला हे व्रो निरघुनाथ॥ सामोरा धां विनला भारद्वाज॥ रामें नमस्कार

5A

रीलाहिज॥शेमआळींगणादिधले॥७॥भारदाजबोलेसप्रेमा॥आजीमा
सासुप्रकजालाजन्म॥त्रीभुवनपतिश्रीराम॥ग्रहाआलप्यणोनियां॥८॥
माझीयापुण्यांवागीरीवग॥नेनेविगेलाविहांबर॥तरीचत्रीतावलुभर
घुविरमुळेविणपातला॥९॥सकळमंगळदायकरघुविर॥जोमंगळभगी
गंधिवानिजवर॥मंगळमालीचाविजयद्वार॥करीतजातदक्षणे॥१०॥जोपं
चदयरश्मनंदन॥करावयासुखावेत॥मोवन॥क्रमळणीमित्रकुळधुपण॥
येणेपंथेवालीला॥११॥तोत्रुतिधांवनेपायार॥त्रैसावेष्टीलारघुविर॥देवि
वेष्टीलासहस्रनेत्र॥क्रीक्रीणतिमित्रविराजे॥१२॥क्रीवंदनवेष्टीतमळया
नीळ॥विर्विरक्तीवेष्टीलाघननिळ॥क्रीवराभोंवतेसकळ॥वहाडिजैसेमि
रवति॥१३॥क्रीसाधकजैसेनिधानांजवळी॥क्रीस्तांभोंवतिपरीक्षकमंडळी॥

(6)

॥ कीं न काही नों वति पाकी ॥ कुळाचळाची विसाजे ॥ कीं नेह तें वेष्टी ला
 शशी ॥ कीं मानस वेष्टी ला पाजहं सी ॥ तैसात्र विंणी आयो ध्यानि वासी ॥
 भार हाज आश्रमी वेष्टी ला ॥ भार हाजें पुजी ला रघुनंदन ॥ तेशें त्रमी ला
 येवदि न ॥ रुषि बोलत सुवचण ॥ आज नंदन पुत्रा प्रति ॥ वतुर्दश वर्ष
 परीयंत ॥ रामां राहें येथें स्वस्त ॥ हे काय पा प्रति धर्य ॥ दासी पासी पें जावें ॥
 ॥ राघव हणें येथें तत्वतः ॥ आयो ध्या प्रजाये तिसमस्त ॥ ब्राह्मण आ
 णी माता पिता ॥ येति भेरी निश्रय ॥ ॥ आशी पुत्र रूपें ऐशुनि ॥ प्रवेशुं माहं का
 ननिं ॥ पुढीं न भविष्य मनी ॥ मुनि तुम्ही सर्व जाणत सा ॥ ॥ आसो रुषि
 आश्रमिं ॥ मुनिं येवदि वस ॥ रुषिस पुसे आयो ध्या दीश ॥ पुढें बालि नात
 गान्निवास ॥ मार्ग जाह्मां सिदा विजे ॥ ॥ भार हाज हणो यीत्र कुरपवति ॥

८

(6A)

॥ विद्वज्जनबहूंत राहति ॥ तुम्ही तेशें ब्राह्मण वस्ती ॥ वाही येवू दिन राघवा ॥
छ ॥ सींदू वट परी यंत ॥ भार हा जें बोळ विजय गुनाथ ॥ आशांचे उनि तसीत
॥ प्रयागासि परतले ॥ छ ॥ सींदू वट देखो निन मन ॥ क्रीप द्यासी रमणा
त्यासि द्वंद्वी सावित्री देवि पुर्ण ॥ सीता देखुनि नमस्कारी ॥ छ ॥ वीज इहो उ
निरघुनंदन ॥ वनी हुन आली पां परतुन ॥ दोन लस गोदाने येथें देईन ॥ ब्रा
ह्मण संतर्पण यथाविधि ॥ छ ॥ पुढे वीज कुटुंब तावरी ॥ वटला शरपुतीर
विहारी ॥ तेशें वाजि कृष्ण विजय वरी ॥ बहूंत कृषि समवेत ॥ छ ॥ जेणें
नारद हृषिकेश निबळें ॥ आवतार भविष्य वृशीलें ॥ जे सें क्रमळ आगोध
र श्रीलें ॥ सरोवर जळ जेवि ॥ छ ॥ आवतारा प्राथी जन्म पत्र ॥ वेलें वात को
रीस विस्तर ॥ तेणें दृष्टी देख तांर घुविर ॥ आश्रमां बह्नीर धांवला ॥ छ ॥ वाजि

(१)

वृक्षीये निजवरणी॥ माथा ठेवि मोसदा निं॥ वाजि केंवर व्यावर उबलो
 नि॥ श्रेम प्राप्ती गणादि धले॥ १०॥ इतर समस्त द्विजवरा॥ भेट लापरा सरसो
 यगा॥ सोमि वेंवीत्र कुटीतें अवसा॥ पण कुटी वांधीली॥ ११॥ ऋषि मंडळी तर
 धुविरा॥ वीत्र कुटीत गाही लाज गदा द्वार॥ मुद्दु वें पाठुनियां हेर॥ ससा वा
 रने लाहे॥ १२॥ वीत्र कुटीत राहिलार पुनायक॥ सुमंतासि सांगे गुह्यक॥
 राघव विषो गंदे वांसि दुख॥ अथ तालें ते धवां॥ १३॥ मुद्दु वें सुमंत घरा
 सीने ला॥ हणो सिं श्रीसाम वैंदे न जे लां॥ आसोर थासहित सुमंत परत
 ला॥ वेगें वावला आयो ध्ये सी॥ १४॥ आयो ध्यादि से प्रेत वत्॥ रीता ये उन प्रवे
 रा लार थ॥ सुमंत मुखा वरी पलु वयेत॥ मां क्रोतियां वाली ला॥ १५॥ सुमंत
 म्हणे आपुले मनी॥ श्रीराम राकोन आलो वनिं॥ ऐसी धाम ज आभा ग्या वी

७४

नननिं॥ कायेयप्रसवली॥ ७४॥ वैवैदसदनांसमोर॥ सुमंतसोउनिहरी
वर॥ पंडीरांतप्रवेशोसत्वर॥ अतिमुखबंदउतरला॥ ७५॥ सीताआणीलामा
घाभारथ॥ आणेधोतसमस्तासीजालेंप्रत॥ घोघरीयेवृवीआकांत॥
सीताकांतवीयोगे॥ ७६॥ इवदेव्रंशीप्राणधरया॥ वैवैदसदनिंआज नंदन
॥ सुमंततोदेखोन॥ नमनव्रसंजाजतसे॥ ७७॥ राजाह्मणारेसुमंतप्रधान्य
॥ क्रोठेंटाविलेंगजीवनयनां॥ पजवटतेमांश्रीयाप्राणां॥ मुळआलासी
सत्वर॥ ७८॥ आयणांविरहदंवर॥ सातुजरिधलेंहोतेपुर्ण॥ घोघरवनी
तेराकोन॥ वैसाआलासीमाघारा॥ ७९॥ जगदंधवस्तुमाश्रीजाणा॥ क्रोणे
वनिंटाविलीनेउन॥ श्रीराममाश्रीनिजधन॥ क्रोणेचोरेंबोरीले॥ ८०॥ राज
हंसमासारघुनंदन॥ पंक्रगर्तेतनेलायोउन॥ माश्रीसुटाळमुक्तपुर्ण॥ श्री

(४)

रक्ताउनदिधलेकोठे॥८॥मजअंधाचीकाठीवळे॥हीरुनकोठेनेलिनकळे
 ॥आरण्यांमाझीवळे॥उपवासिनिगाहार॥९॥सुंदरसकुमारसुमनकळी
 ॥माझीवेल्हाळीजनकवाळी॥सुमंतारशावालेवैसीउतरली॥वैसीवा
 लीलीयंथेंसांगे॥१०॥तीहीभाजनेकोठेनेलिवनि॥शयनकेलेकोणसेही
 नी॥सुमंतासांगमाजलासुणी॥तेहेराकोनिजाइनमि॥११॥मगतोसुमंत
 लानवदन॥सांगेसकळकर्तमान॥तीनदिवसानिगाहारपुर्ण॥तीचेजण
 होतिपै॥१२॥त्रुणांसनिगाजीवनत्र॥पहुउलावनःशामगात्र॥पांचराक्या
 अंबर॥आपदासमस्तदेखीलसीम्यां॥१३॥अंगवेळपर्यंत॥प्यांकोळविला
 रघुनाथ॥ज्याचेनितामंजगततरत॥तोपुद्गकेंनेलापरपारा॥१४॥माथान
 तीउलंघुन॥संतस्वसपीहोतिलीन॥तैसापैउतिरारघुनंदन॥दैदीप्यमान

8A

देखी लाम्यां ॥ ९० ॥ या उपरी करवां वरें ॥ आयो ध्ये सीता ये वरें ॥ तेशो निम
ज नग हो द्वारें ॥ निज वरें पाळ विलें ॥ ९१ ॥ राजेंद्रा तुम्हांसी नमन ॥ राघवेंचा
तलें लोटांगण ॥ पुढें वरवाचा निरघुनंदन ॥ वेलें गमन वन वासा ॥ ९२ ॥ जे
सा आस्तागे लादि न वर ॥ तैसा वनिं प्रवे शालार घुविर ॥ या सी व कुंज
माजी वैश्वान्तर ॥ आठारिला जैसा वर ॥ ९३ ॥ तैसी सुमंताची वचनें भुपाळ
॥ वृंणी आ वृंणी ली ताका ॥ धव धवा वसुल ॥ पीटो निचे तते धवां ॥ ९४ ॥
॥ सुमंता वनिं रघुनंदन ॥ तैसा परतला ससांडुन ॥ आरे तुम्हें हृदये निदये
॥ ९५ ॥ वैसा प्रणागे लानाहिं ॥ सुमंता तुं शोरधीर ॥ वनिं सांडुनि रघुविर ॥
॥ जे आमुचें निज सार ॥ राकुन वनिं आलासि ॥ ९६ ॥ गढा माजी गुंतलासि न
॥ तैसा तळमळि आज नंदन ॥ श्रीगम वियोगाच्या अग्न ॥ जाळीत पुर्ण

(१)

सवंग ॥ ९ ॥ म्हणोधां वंधां वंर चुनंदनां ॥ सरोज नेत्रां मुद्रां स्पवदनां ॥ को मळ
 गात्रा माझीया प्राणां ॥ गेली सवनां राकोनि ॥ १० ॥ हाव फोडिली दशरथें ॥ थं
 वं माउली येर चुनाश्र ॥ मज साउनता दयालें ॥ गेली सवनां तुर देवगा ॥ ११ ॥ हा
 व फोडिली दशरथ वाली ला प्राणा ॥ अंतवाळीं विंलु शेवदन ॥ कैसा परतला
 ससां तुन ॥ सोडिली प्राणा नाम सारणा ॥ १२ ॥ राम राम करीतां दशरथ ॥ जाला
 राम रूप यथार्थ ॥ खुंटला गोवृष मस्त दतमान सर्वगहीरी ॥ १३ ॥ पाहा शरीरा वें
 कर्म गहण ॥ चौपे पुत्र दशरथासी आसोम ॥ येवही जवळ नसे सोडितां प्राण ॥
 मग सुमंत प्रधान धां विनला ॥ १४ ॥ तेणें उंसां मां डिदिधली ॥ सुमित्रा कौशाळ
 जवळी आलि ॥ तेहां येवही हाक जाली ॥ माहं धावू को नियां ॥ १५ ॥ सप्तश
 तें गंधां सकळा ॥ दुःखें पीटीति वसुलि ॥ हउ वडि जालि आशोध्यापें उळा ॥

(9A)

शोवतुं बळो क्राते ॥ आक्रोशं कौशल्य सुमित्रार उत ॥ रामविशेष
वेदुःखवदंत ॥ सांतमस्य पावलादशरथ ॥ नाहिं अंतशो क्राते ॥ ८ ॥ जैसें
पायां सितं रितां माहां व्याके ॥ सोमसकासी वृश्ची वें ताडिले ॥ कीवत्या वि
यांत प्राणी सांपडले ॥ सावरी तोडिले तं वृ गणी ॥ ९ ॥ आधी खुं वत धा
कें वतन ॥ त्या कीप उठा पांषाण ॥ आधी वन वज्र गेल त्या पुन ॥ सांत वि
षयान पें जालें ॥ १० ॥ आधी वरदासला गला प्रान ॥ सावरी साहजाला प्र
नंजन ॥ कीं पुरीं जातां दुगेन ॥ तो गला पाषाण बांधील ॥ ११ ॥ व्याघ्र भयें प
ळतां उठा उठि ॥ तो सीसं वंठी घातली मिठि ॥ तैसी कौशल्य सज्जणी गोष्टी
त ॥ हाटपीरी आवनीये ॥ १२ ॥ तो तेथें पातला ब्रह्मसत ॥ ह्मणे तो वक्रां वरी
तावरी ॥ आतां वेणी प्राणा वा भरथ ॥ राज्जीवरी तस्थावा वपा ॥ १३ ॥ तरी येव

(१०)

राजाउभारा हिल्यांविण करुंनयेराज्यदहन॥ आणीस मीपनसतांनं
दन॥ करुंअगतदेउंनये॥ ११॥ मगसैलद्रोणांमाजीसत्वर॥ घातलेंदशमथा
वंशरीर॥ वशिष्ठहृणोसुमंतासत्वर॥ रथयेउनिधांवंकां॥ १२॥ सूर्योदयेनहो
तांयेथे॥ वेगिंयेउनयावेंभरथातं॥ यावंवृणीदिमाता॥ सर्वथाहिसांगोंतको
॥ १३॥ वनासगेनारचुनदन॥ अथवादशरथंसोदिलाप्राणा॥ हंगुद्यसां
सीनसांगोन॥ वेगंयेउनयेइजे॥ अथमकरामभक्त॥ हेगोष्टैकतां
वीपरीत॥ तात्काळदेहराकीलतय॥ यालागिभक्तनक्कावे॥ १४॥ भक्तविरक्त
चतुरकीष्ट॥ जोज्ञानगंगेखा निर्मळलोटा॥ जोविवेकरत्नांयामुगुटा॥ येक
निष्टसुभटजे॥ १५॥ वैराग्यवैरागरीवाहीरायणी॥ जोआनंदभुमीवंनिधा
न॥ जोविरक्तवल्लि-वंसुमन॥ तोसमुद्रजाणसत्वाचा॥ १६॥ जोवांतिवृक्षावं

९

108

पक्ष प्रक॥ जो देखेवं आगर के वन॥ की उपरति या निमिष॥ पुर्ण कुंभ उचं व
कला॥ १८॥ ऐसा सर्व गुण प्राप्त हत॥ वेगं चे उ निये भरथ॥ तैसा व निघाला
सुमंत स्वमदे वेमातुली॥ वायु वेगं जालीला सुमंत॥ प्राच्याय वरण वं
दीत॥ हल्ला वा सवर्ण वेदीत॥ नारी ये रुदे विती॥ २०॥ मृगो स्वप्न न देखीस तो
आनर्थ॥ आहं वीचे वंधु पाणी दे शरथ॥ पांचामा जी होइल घात॥ जी
वाच्या ये का निधी रें॥ २१॥ आय शरण सखा अर्थंत॥ तो अंतर लडु रब्द हंत॥ ध
रणी वरी मस्तक नरथ॥ आपटे त शो वं ते को॥ २२॥ आक्रंदो निहा व्रदेत॥ वे वि
दृष्टी देखे नर धु नाथ॥ साजा धीरा न देशरथ॥ अंतर ला ऐसे वाटत॥ २३॥ तोमा
लुळी संग्राम जीत॥ नरणा सीजे हे हृदय सीत॥ शत्रु घांसी समजा वित॥ शो
क व्यर्थ कां करिता॥ २४॥ रजनिं सरतां तात्काळ॥ सिद्ध करणी चालु रंग दळ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com